

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੜਸਠਵਾਂ ਅੰਕ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ: ਇਸਲਾਮ, 11 ਸਤੰਬਰ 2001, ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪਵਨ ਦਾ ਦਿਨ

Jeff Pippenger

2024-01-31

ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਰ੍ਹਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਪਰ ਉਹ "ਮਾਪੀ ਹੋਈ" ਸੀ।

ਮਿਆਰ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਦ ਕਰੇਗਾ; ਪੂਰਬੀ ਪਵਨ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਠੇਰ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸੀ ਦੁਆਰਾ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਹੀ ਸਾਰਾ ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਚੂਨੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਰਗਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਤੇੜੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਪਵਨ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤਥਾਪਿ ਗੜ੍ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਤਿਆਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਾਂਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: ਉੱਥੇ ਬੱਛੜਾ ਚਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਲੇਟੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ: ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ: ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਿਸਰ ਦੀ ਧਾਰ ਤੱਕ ਝਾੜ ਮਾਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਅਸੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਦੇੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 27:6-13.

"ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ" ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਬਦਕਾਰੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀਊਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਜੀਊਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ-ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਦੂਰਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਇਸ ਨਾਲ।"

"ਇਸ ਨਾਲ," ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹਨ: "ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲੇ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮਾਪ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰੇਗਾ; ਪੂਰਬੀ ਪੌਣ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਿੱਖੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।" "ਇਸ ਨਾਲ," ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਘਟਨਾ (9/11) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ "ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼" ਵਜੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ "ਸੰਦੇਸ਼" ਇਸਲਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ "ਪੂਰਬੀ ਪੌਣ" ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਬਾਅਦਲੇ ਸੰਯਮ (ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਪਰੀਖਿਆ ਆਪ ਹੀ "ਵਿਵਾਦ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ "ਮੁੜੇ" ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇ। ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ "ਫਲ" ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੂਰਖਾਂ ਦਾ ਨਿਆਇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਟੁਕੜੇ ਕੀਤੀਆਂ ਚੂਨੇ ਦੀਆਂ ਡੱਲੀਆਂ ਵਾਂਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਦ ਬੁੱਤ-ਬਨ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਨਾ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।" ਯਸਾਯਾਹ ਅਠਾਈ ਅਤੇ ਉਣੱਤੀ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਾਰਿਤ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ

ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੈ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੁਸਟਾਂ ਦੇ ਕਰਮ (ਫਲ) ਨੂੰ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਮਯ ਦੀ ਘਟਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਏ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਡੂੰਘੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਇਹ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੜਿਆ, ਇਹ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਯਸਾਯਾਹ 29:14-16.

ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਤਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਜੋ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਕੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੂਨਾ ਜਾਂ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟ ਕੇ ਚੁਰ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਵੇਦੀ ਦੇ ਸਭ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਚੂਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਜੋ ਟੁੱਟ ਕੇ ਚੁਰ ਹੋ ਜਾਣ" ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਅਤੇ "ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ" ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ "ਫਿਰ ਖੜ੍ਹੇ ਨਾ ਹੋਣ," ਉਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ਿਯਾਹ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਯੋਸ਼ਿਯਾਹ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਹੈ, ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸਾਂਝਾ ਢਾਂਚਾ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ "ਕਿਲਾਬੰਦ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਾਂਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ, ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕੰਮੇ ਚੁਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸਦੱਸਤਾ ਵੀ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਸਮਝ-ਬੁਝ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਲੋਕ" "ਸੁੱਕੀਆਂ" "ਟਾਹਣੀਆਂ" ਵਾਂਗ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ "ਤੇੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ" ਅਤੇ "ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ," ਕਿਉਂਕਿ "ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਵੇਗਾ।"

ਜਦੋਂ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਏਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ "ਇਉਂ ਹੋਵੇਗਾ" ਕਿ "ਵੱਡੀ ਤੁਰਹੀ ਫੁੱਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਅਸੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ।"

ਜਿਸ ਅੰਸ਼ (ਯਸਾਯਾਹ ਸਤਾਈ, ਆਯਤਾਂ ਅੱਠ ਤੋਂ ਤੇਰਾਂ) ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਉਣਗੇ। ਇਸੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਯਤਾਂ ਉਸ ਗੀਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਠੀਕ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਇਹ ਗਾਵੋ, ਲਾਲ ਦੁਖਰਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਬਾੜੀ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਿੰਜਾਂਗਾ; ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਕ੍ਰੋਧ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਾੜ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਪਕੜਾਏਗਾ; ਇਸਰਾਏਲ ਫੂਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲੀਆਂ ਲਿਆਏਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਕਤਲੇਆਮ

ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ? ਯਸਾਯਾਹ 27:2-7।

ਦਾਖ ਦੀ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਗੀਤ ਉਹ ਗੀਤ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ ਐਸੇ ਬਾਗ਼ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਖਾ ਦੇ ਦੋ ਪੜਾਅਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਖਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਗੀਤ ਉਹ ਗੀਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੇ ਪਦ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਦ ਉਸੇ ਹੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ “ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੇਵਿਯਾਥਾਨ, ਉਸ ਚੀਰਣ ਵਾਲੇ ਸੱਪ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਲੇਵਿਯਾਥਾਨ ਉਸ ਟੇਢੇ ਸੱਪ ਨੂੰ, ਦੰਡ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਘਾਤ ਕਰੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 27:1.

ਅਜਗਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਗੌਣ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਸੀ।

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਗਰ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 439.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

“ਰਾਜਿਆਂ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਗਾ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਜਗਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ—ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” *Testimonies to Ministers*, 38.

ਯਸਾਯਾਹ 27 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਅਜਗਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀ ਵਪਾਰੀ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਤਦ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸੰਰਚਨਾ “ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ” ਦੁਆਰਾ “ਸਮੁੰਦਰਾਂ” ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖੋ, ਰਾਜੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਲੰਘ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅਚੰਭਿਤ ਹੋਏ; ਉਹ ਘਬਰਾਏ, ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਡਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆ ਘੇਰਿਆ, ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਤਰਸ਼ੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 48:4-7.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਈ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸੱਤ ਤੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਆਯਤਾਂ ਅੱਠ ਤੋਂ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ” ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਡਰ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਡਰ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਡਰ ਧਰਤੀ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤਾਰਕਿਕ ਅਤੇ ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿੱਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਜੰਡੇ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਕਰਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਧੱਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ—ਅਰਥਾਤ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ (ਗਲੋਬਲਿਸਟ), ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ—ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਅਕਾਸ਼ੇ, ਅਤੇ ਹੇ ਉਹੋ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹੋ, ਆਨੰਦ ਮਨਾਓ। ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਏ! ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੱਡੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਉਤਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 12:12.

ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ—ਜਿਸ ਨੇ 2001 ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਹੋਰ ਹੀ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ ਮੀਡੀਆ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ—ਉਹੀ ਉਹ ਮਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਗਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਪੂਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਹਾਇ” (ਤੀਜੀ ਹਾਇ) “ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ” ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤੀਜੇ “Woe” ਦੇ ਇਸਲਾਮ (ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ) ਦਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਗਮਨ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਵਿਪਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਥੋਪਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਥਾਪਿ, ਇਸਲਾਮ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਵਤੌਰ ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਣੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸਮਾਏਲ ਰੱਖੇਂਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਸੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 16:11, 12.

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਇਸਲਾਮ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਤੜਫਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾਂਗ ਪੀੜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਕੁਝ ਲੋਕ—ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਲੈਣ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ—ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾ ਸਕੇ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸਲਾਮ ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ, ਆਯਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੱਚਾਈ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਹਮਾਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਹਮਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇਸਮਾਏਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ “ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ” ਹੈ।

ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਤਬਾਹੀ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸਉਦੀ ਅਰਬ, ਸੰਯੁਕਤ ਅਰਬ ਅਮੀਰਾਤ, ਕਤਰ, ਕੁਵੈਤ, ਬਰੂਨੇਈ ਅਤੇ ਬਹਿਰੀਨ ਵਰਗੀਆਂ ਇਸਲਾਮੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਇਸਮਾਈਲ ਦੀ ਆਤਮਾ “ਆਪਣੇ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ” ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਜਾਂ ਇਰਾਕ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਨਾਲ ਜੋ ਯੁੱਧ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਸਮਾਈਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਪਰਮਾਣੂ ਬੰਬ ਹਨ?

ਇਸਲਾਮੀ ਜੰਗ ਦੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇਸਲਾਮੀ ਹਾਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਚੌਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਮਲੇ ਹਨ। ਕੀ ਸਮੁੱਚੇ ਇਸਲਾਮੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਸੇ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਈਧਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜੈੱਟਾਂ, ਕਾਰ-ਬੰਬਾਂ, ਸੜਦੇ ਟਾਇਰਾਂ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਛੂਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਹੋਣ? ਕੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀਰੋ-ਜਵਾਹਰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੀਰੋ-ਜਵਾਹਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਜੇ ਪੂਰੀਆਂ ਕੇਵਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।

ਜੇ ਧਾਗਾ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਬੁਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਪਰਚਿਤ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਹਨ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਤਨ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1863 ਦੀ ਬਰਾਵਤ ਤੋਂ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦੇ ਦੋ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਦਸਵੰਧ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਵਰਤਮਾਨ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਕੇਵਲ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ-ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਨਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਹਿੱਡੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਮੋੜਾਂਗੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ 1863 ਤੋਂ 1989 ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਛੇਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਤਦ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਅੱਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਸਮਰੂਪਤਾ ਸੀ: ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗ ਹੀ ਅੱਗ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਮਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਰਗੀ ਦਿੱਪਤੀ ਸੀ, ਅੰਬਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਟ ਫੜ ਲਈ; ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ, ਅੰਦਰਲੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ ਜੋ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਮੁੱਖ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਜਲਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਆਸਨ ਸੀ, ਜੋ ਜਲਨ ਭੜਕਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਮੈਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉਠਾ। ਸੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਉੱਤਰ ਪਾਸੇ ਵੇਦੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜਲਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਇੱਥੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂ? ਪਰ ਤੂੰ ਫਿਰ ਮੁੜ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵੇਖੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗਣ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਦੇਖੇ, ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰਾਖ ਸੀ।

ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਦ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਦਿਆ, ਤਾਂ ਵੇਖੇ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅੰਦਰ ਜਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮ ਵੇਖ ਜੋ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੋਗਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ, ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜਾਨਵਰ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੁੱਤ, ਚੰਫੇਰੇ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਉਕੇਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਖੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਫਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਾਅਜ਼ਨਯਾਹ ਖੜਾ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧੂਪਦਾਨੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਧੂਪ ਦਾ ਘਣਾ ਬੱਦਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ

ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ; ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ, ਫਿਰ ਮੁੜ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਉਸ ਫਾਟਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ ਜੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਤਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਂਦੀਆਂ ਬੈਠੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਫਿਰ ਮੁੜ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਗਣ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ, ਡੇਹੜੀ ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਲਗਭਗ ਪੱਚੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿੱਠਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਸਨ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ; ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਸੂਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਘਰ ਲਈ ਇਹ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਗੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਟਾਹਣੀ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਦਇਆ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:1-18.